

Dö med Jesus

Predikan för Långfredagen, 2001

Text: Lukas 23:44-46

Ni har kanske hört att det sägs att alla vill komma till Himlen, men inget vill dö för att göra det. För många århundraden sedan på ett berg utanför Jerusalem som hette huvudskalleplatsen, Golgata på Arameiska, ändrade Jesus Frälsaren döden för alltid. Han ändrade helt dödens ändamål. Döden var inte längre straffet som synden förtjänade. Döden blev dörren som vi går igenom för att komma in i det eviga livet som är fyllt med Himlens härlighet. På denna Långfredag, när vi firar minnet av Jesu död, erbjuder Gud oss att Dö med honom. Genom tro har vi redan dött med Jesus. Vår kroppsliga död är nu det eviga livets dörr.

En viktig lära i Bibeln är läran att, när Jesus kom till världen, kom han som vår ställföreträdare. Det är orsaken till att Fadern skickade sin Son. Jesus skickades för att träda in och göra vad människorna inte kunde göra för sig själva. Jesus lämnade sin tron i Himlen. Han föddes till en fattig familj under ödmjuka omständigheter. Han levererade batalj med djävulens intriger, angrepp och frestelser, inte bara i öknen och i Gethsemane, men varje dag under hela sitt världsliga liv. Han tillät att han var ställd under Guds lag precis som vi har varit ställda under den. I allt fungerade Jesus som vår ställföreträdare.

Jesus lyckades där ni och jag och alla andra människor misslyckades. Gud begär att ni och jag alltså skall vara fullkomliga, såsom er Fader i himlen är fullkomlig (Mt 5:48) och att Ni skall vara heliga, ty jag är helig (1 Pet 1:16). Vi vet att vi inte kan uppfylla denna begäran. Vi har inte hållit måttet. Men vår ställföreträdare, Jesus, har gjort det! Skriften säger att Jesus var en som blev frestad i allt liksom vi, men utan synd (Heb 4:15). Han levde ett fullkomligt syndfritt liv i vårt ställe och för vårt gagn.

Det var under hans livs sista timmar som Jesu roll som vår ställföreträdare ställdes i skärptaste fokus. Han anklagades för missgärningar, och han kläddes av inpå bara kroppen och slogs, förlöjligades och förödmjukades, och till slut spikades fast på korset. Han trädde in för oss och uthärdade ett mycket grymt och plågsamt slags dödsstraff.

Det var som vår ställföreträdare att han led helvetets plågor. Från det kusliga

mörkret skrek Jesus: Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig? (Mt 27:46). Jesus hade tagit hela världens synder på sig själv och betalat priset som Guds lag begärde. Priset var separering från Gud i Helvetet. När Jesus hängde där, blev han Judas Iskariot och Pilatus och Kajfas. Han blev Adolf Hitler, Slobodan Milosevic, och Saddam Hussein. Han blev er och mig. Han hängde där som den värste syndaren som världen någonsin har skådat för att ta emot vad vi förtjänade. Han tog vår plats. Han separerades från Gud så att vi får förenas med honom. Han led Helvetets kval så att vi inte behöver lida dem. Han uthärdade vad profeten Jesaja talade om när han skrev dessa bekanta ord i Gamla testamentet: All vår

skuld lade Herren på honom... Han var genomborrade för våra överträdelsers skull, slagen för våra missgärningars skull. Straffet var lagt på honom för att vi skulle få frid, och genom hans sår är vi helade (Is 53:5-7).

Låt Sankt Paulus ta vårt förståelse av Kristi ersättningsverk ett steg ytterligare. Paulus skrev till de kristna i Korint och sa: vi är övertygade om att en har dött i allas ställe, och därför har alla dött (2 Kor 5:14). När Jesus dog på korset, dog alla människor tillsammans med honom.

Paulus skrev till Roms kristna: Eller vet ni inte att vi alla som har blivit döpta till Kristus Jesus har blivit döpta till hans död?... Vi har nu dött med Kristus (Rom 6:3,8). Vad Paulus säger är att, när Jesus dog på Golgata, dog faktiskt ni och jag. Vi är förenade med Kristus genom dopet, och vi tar alla fördelar som Kristi död förtjänade genom tron. Gud tänker faktiskt på oss som människor som själva har lidit syndens dödsstraff.

Vi vet vilket pris Guds rättvisa begär för att betala syndens skuld. Bibeln säger enkelt: Den som syndar skall dö (Hez 18:4). Den säger oss, Syndens lön är döden (Rom 6:23), dvs. den eviga döden i Helvetet. Vi vet att dessa ord är tillämpliga på oss. Bibeln säger: Ty det finns ingen rättfärdig människa på jorden som gör gott och aldrig syndar (Pred 7:21) och Alla har syndat och saknar härligheten från Gud (Rom 3:23). Men Sankt Paulus säger till oss syndare som förtjänar att dö att Jesus har blivit vår ställföreträdare. På grund av vad Jesus gjorde på Golgata, ser Gud, när han tittar på oss, människor som har levt fullkomligt. Men han ser mycket mer. Han ser också människor som redan har dött och uthärdat syndens straff. På grund av vår ställföreträdare Jesus, ser Gud oss som människor som har spikats fast på Golgatas kors. Han tittar på oss och ser människor som redan har lidit Helvetets plågor. Gud ser oss som människor som har betalat allt som de var skyldiga till. I Guds ögon har vi betalat den alarmerande skulden som vi aldrig kunde ha hoppats att betala själva. Våra synder har förlåtits genom vår ställföreträdarens död. Gud ser på Jesu död som om var och en av oss dog personligen.

När Jesus dog för våra synder, dog de troende med honom. Och eftersom vi har dött med honom en gång, får vi nu lugnt och fridfullt möta vår kroppsliga död. Vi kan vara säkra på att vi aldrig verkligen kommer att dö igen. Vår kroppsliga död är nu det eviga livets dörr. Lyssna på vår text igen. Jesus ropade med hög röst: "Fader, i dina händer överlämnar jag min ande." Och när han hade sagt detta gav han upp andan. Observera, för det första, att Jesus villigt gav upp sitt liv. Det fanns ingen kamp där. Jesus dog utan rädsla och utan panik. Jesus var lugn och fylld med frid när han ropade med hög röst: Fader, i dina händer överlämnar jag min ande – i ditt skydd överlämnar jag min själ.

La ni märke till att stämning på Golgata ändrades plötsligt? Tre timmar tidigare kunde Jesus inte kalla Gud Fader. I sitt själskval kunde Jesus bara ropa: Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig? Nu kom en fantastisk stillhet. Kampen var slut. Jesus ropade med hög röst så att alla kunde höra honom: FADER... Gud Fadern tittade igen på Jesus, inte som ett vredesobjekt, men som sin Son. Fadern var tillfredsställd med det som Jesus hade gjort. Världens frälsning fullbordades!

När Jesus dog på korset som syndens betalning och tog hela världen med sig in i döden, tog han bort dödens udd och ändrade helt dödens betydelse. Döden är inte längre ett straff för de kristna. Den är inte längre något som vi troende behöver frukta. Döden har nu blivit vägen till Himlen. När vi nu dör, kan vi veta att vi inte längre är oense med den allsmäktige domaren, men vi är försonade med honom och han älskar oss.

Gud visade denna sanning när han rev förlåten i templet i två delar uppifrån och ända ner. Kom ihåg att förlåten hängde framför det allra heligaste, templets innersta rum som representerade Israels helige Guds närvaro. Förlåten påminde Guds folk att deras synd skilde dem från Gud. En gång varje år, och bara en gång om året, på den stora Försoningsdagen, fick översteprästen gå bakom förlåten för att försona landets synder. Nu rev Guds osedda hand förlåten itu uppifrån och ända ner som ett stycka silkespapper. Gud hade tagit bort skiljemuren. Syndens skiljemur, som hade skilt Gud från hans folk alltsedan Edens trädgård, hade nu rivits ner och förstörts. Försoningen var fullbordad en gång för alla. Det betyder att vi nu har frid med Gud allsmäktig. Vi behöver inte längre en världslig präst för att representera oss inför Gud. Vi får gå direkt till vår himmelska Fader i bön. Sedan på vår dödsdag får vi resa direkt till honom i Himlen.

Vi kan dö med kunskapen att döden inte är slutet, men början. Genom döden börjar vi ett liv fyllt med en absolut seger och en härlighet som aldrig kommer att sluta.

Jag tror att det inte finns en Biblisk händelse som förmedlar detta meddelande bättre än den historiska berättelsen om vagnen av eld. Medan profeterna Elia och Elisa samtalade, skickade Herren en vagn av eld med hästar av eld som skjutsade Elia till Himlen. Gud hade tillåtit att Elisa, som hade lämnats kvar, såg ett under. Elisa såg något som människor vanligen inte tillåts att se. Han såg Guds änglar när de bär Guds människor till evig härlighet, där Döden inte skall finnas mer och ingen sorg och ingen gråt och ingen plåga (Rev. 21:4).

Vi vet vart vi går när vi dör eftersom vi redan har dött – för 2000 år sedan med

Jesus. Och eftersom vi dog och uppstod med honom, får vi möta döden med tillförsikten att livet med Gud aldrig kommer att tas från oss. Därför får vi dö utan fruktan, utan panik, med lugn och säkerhet. Vi får dö med Pauli ord på våra läppar: Du död, var är din seger? Du död, var är din udd? ... Men Gud vare tack, som ger oss segern genom vår Herre Jesus Kristus (1 Kor 15:55,57). Vi får möta döden med den 23:e psalmens ord på våra läppar: Om jag än vandrar i dödsskuggans dal (Observera: på engelska säger vi: GENOM dödsskuggans dal. Vi stannar inte där.) – Om jag än vandrar i dödsskuggans dal, fruktar jag intet ont, ty du är med mig. Din käpp och stav, de tröstar mig... och jag skall bo i Herrens hus evinnerligen.